برو خرماهایت را بچین؛ چه بسا که صدقه کنی یا کار نیکی انجام دهی.

از جابر بن عبدالله رضی الله عنه روایت است که می گوید: خاله ام طلاق داده شد و تصمیم گرفت خرماهایش را بچیند که شخصی او را از بیرون رفتن منع کرد. پس خاله ام نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم رفت که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بَلَى فَجُدِّي نَخْلَكِ، فَإِنَّكِ عَسَى أَنْ تَصَدَّقِي، أَوْ تَفْعَلِي مَعْرُوفًا»: «برو خرماهایت را بچین؛ چه بسا که صدقه کنی یا کار نیکی انجام دهی».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

در این حدیث آمده که شوهرِ خاله ی جابر رضی الله عنهما، خاله ی او را طلاق داد؛ خاله اش در مدتی که عده ی طلاق را سپری می کرد، تصمیم دارد خرماهایش را بچیند؛ اما مردی او را از این کار بازمی دارد. لذا خاله ی جابر در این زمینه از رسول الله صلی الله علیه وسلم سوال می کند و ایشان به وی خبر می دهد که در بیرون رفتن وی اشکالی نیست؛ و این مقید به زمانی است که زن مطلقه، طلاقش بائن باشد؛ چنین فردی مانند کسی نیست که شوهرش فوت شده و در عده ی وفات می باشد. بنابراین کسی که وضعیتی چون خاله ی جابر دارد و طلاق او طلاق بائن است، در عده ی آن می تواند به هر جایی که بخواهد برود. هرچند به طور کلی افضل و بهتر در حق زنان این است که در خانه ی شان بمانند. چراکه رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «وَبُيُوتُهُنَّ خَيْرٌ لَهُنَّ»: «و خانه های شان برای آنان بهتر است». و این توصیه ی رسول الله صلی الله علیه وسلم برای زنان در باب عبادت می باشد؛ چنانکه خانه های شان را محیط بهتری برای عبادت آنها معرفی می کند تا اینکه همراه مسلمانان در مسجد نماز بخوانند و پند و اندرز بشنوند؛ حال وضعیت در موارد دیگر به چه صورت خواهد بود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/58163